

stilling for Kvinderne. De mener, at kun ugifte Kvinder og Enker bør have Stemmeret.

Ved den ny Lov i 1888, hvor Kvinderne fik Stemmeret i Grevskaberaadene, stod der ikke tale om Køn med Hensyn til Valgbarhed. I „Byen Lande“ blev der derfor valgt 2 Kvinder: Lady Sandhurst og Miss Cobden, men en af de faldne Herrer indstævnedes Spørgsmaalet for Domstolene, og de to Damer blev dømt til at betale 500 Kr. i Mulkt for uberettiget Valg. De lod Sagen gaa til Overhuset, men uagtet deres Sag blev støttet af Lorderne Derby og Griville, faldt det dog for Regeringens Modstand.

I Skoleraad, Fattigvæsen og paa mange andre humane Omraader har Kvinderne vindskrænket Myndighed og udretter uhyre meget godt. Fra denne Side og som Talere ved offentlige politiske Møder har Kvinden hele den engelske Presse paa sin Side. Man ser altsaa efter vort Stykke i forrige Numer, at Kvinderne i England er langt mere fremme end i Frankrig.

Kvindelig Læseforening

sendte Fru Collett i Anledning af hendes 80-aarige Fødselsdag følgende Adresse underskrevet af Foreningens Medlemmer:

Højtærede Fru Collett!

Kvindelig Læseforening i København tillader sig herved at sende Dem sin hjerteligste Lykønskning i Anledning af Deres 80-aarige Fødselsdag.

I det store Arbejde for Kvindernes aandelige Frigørelse, som De, højtærede Fru Collett, har viet Deres Liv, mener vi, at ogsaa Kvindelig Læseforening har en Op-gave at løse. Ligesom vi derfor altid har anset det for en stor Ære og Glæde, naar De besøgte os, saaledes vil vi gerne tillade os at forene vor Lykønskning og vor Tak med Deres egne Landsmænds.

Vi takker Dem for alt, hvad De har virket, vi ønsker Dem, at De endnu maa se mange gode og smukke Frugter af Deres Virksomhed, og vi vil gøre vort til, at Mindet om alt, hvad De har tænkt og følt for Kvindernes Sag, maa bevares igennem Tiderne.

København i Januar 1893.

Kvindelig fremskridtsforening

sendte i samme Anledning den højtbegavede Forfatterinde følgende Telegram:

Tusindfold Tak for trofast Arbejde,
otti Aars mange Dage og
„Lange Nætter“.

Ensomme Kvinder.

Det er nu otte Aar i Træk, at Værneforeningen i Odense har tændt Juletræ og holdt Fest for gamle Koner i Forstanderindens, *Frk. Alfriede Schmidts* rummelige og hyggelige Bolig, Vestergade 75.

Værneforeningens Damer møder hver med sin gamle Kone eller Koner og med Gaver til dem; der drikkes Kaffe med Kage, og saa aabnes Døren til det smukke Jule-

træ i Salen, og de gamle Koner gaar rundt om det, og Øjnene lyser af Fryd over at befinde sig i et saa festligt og hyggeligt Hjem og over at vide sig Genstand for saa megen Kærlighed.

Thi hvor mange tænker vel paa de gamle, fattige, ensomme!

Men en rigtig fornøjelig Aften er denne; en af Byens Præster taler om Julen; der fortælles morsomme Historier, der musiceres og findes paa mange Ting, som faar Aftenen til at gaa bare alt for hurtigt. Nu plyndres Juletræet, og Gaverne uddeles og der vanker mange gode Sager; en Følelse af Velvære kan nok betage En ved Tanken om at faa fyldt Sukker- og Kaffedaasen, ikke at tale om de nydelige Smaating, der vanker. Nu kommer der Punsch og Æbleskiver, og Hædersgæsternes, de gamle Koners Skaal udbringes. Inden man ser sig til er det langt over sædvanlig Sengetid, og man maa tænke paa at komme hjem. Med mange Taksigelser tages der Afsked med de venlige Damer, der har foranstaltet Festen, og med den gæstfri Værtinde, der kender alle sine Gæster og husker dem alle og taler med dem alle og ikke glemmer en eneste. Og saa søger man hver hjem til sin lille Bolig, rigeligt belæsset med Pakker og rigeligt vel-signet ved Mindet om den dejlige Aften hos Frøken Schmidt.

Sikkert er denne Aften Aarets Lyspunkt i mangen gammel, ensom Kvindes Liv.
S. R.

Hvad unge Piger tænker.

(Efter det engelske.)

Unge Piger tænker, det er underligt, at Folk siger til Drengene: „Græd ikke, det er kun Piger, der græder.“ — Naar Skoledrengene viser Følelse, bliver de let af; derfor ser man ofte Drengene plage Insekter og andre Dyr, især Katte. Ved Synet af en Kat paa Gaden rejser sig alle de onde Instinkter i Drengene, derimod lader disse ofte Hundene gaa i Fred — frygter de for, at Hundene skal give igen? Unge Piger tænker: Kan saadanne Drengene blive medfølende og gode Mænd?

Unge Piger kan ikke begribe, hvad Fornøjelse det kan være for Mænd at gaa paa Jagt og forfølge det ulykkelige Dyr, til det i den forfærdeligste Dødsangst maa falde, og at det kaldes „Sport“, finder unge Piger afskyeligt. En lille Pige fortalte, hun stod hjemme ved Stalddøren, da kom en ganske ung Hare farende hen imod hende med en glubende Hund efter sig. Den lille Pige greb det lille Dyr, tog det i sine Arme og sprang op ad Loftstrappen. Senere er Haren bleven tam og følger hende som en Hund.

Unge Piger hader den militære Sport, som hedder Hestevæddeløb, og hvorved der ofte findes det afskyeligste Dyrplageri.

Unge Piger undrer sig over, at Folk siger, det er stygt at se en Mand beruset, men hundrede Gange værre at se en Kvinde være det — hvorfor?

Unge Piger finder det forfærdelig uskont at se elegant klædte Herrer ryge og spytte paa Asfalten; de tænker paa at gøre det samme for at kurere Herrerne.

Unge Piger hørte paa et Møde, at Venstre vilde ikke give Kvinderne Stemme-

ret, ti saa vilde de alle stemme paa Højre. Hvorfor arbejder da Højre ikke derfor? Maaské de mener, at Kvinderne, hvis de fik Stemmeret, alle vilde stemme paa Venstre. Unge Piger tænker, at de politiske Anskuelser vil findes lige saa forskellige hos Kvinder som hos Mænd.

En lille Pige fortæller, at hun er den ældste Pige af 8 Søskende; hun selv er 10 Aar, hendes Broder Hans er 12, han gaar regelmæssigt i Skole og faar Lov til at læse Lektier, naar han kommer hjem. Den lille Pige derimod maa, naar Moderen gaar paa Arbejde, vaske og klæde de smaa Søskende paa, lave Mad til dem og passe Moderen, naar denne er syg, medens Brødrene gaar ud og leger i den friske Luft. Den lille Pige fortæller, hun faar ingen Mad, før hun kommer hjem efter at have bragt sin lille Broder i Asylet, hjulpet ham Frakken af, hængt hans Hue paa Knagen o. s. v. Om Aftenen, naar den lille Pige er gruelig træt af at opvarte Brødrene, skal hun tage Hækle-tøjet og sidde stille og være flittig. Brødrene fortæller, de vil være Soldater og Sømænd. Den lille Pige mener, det derfor var bedst, de begyndte at forberede sig lidt til deres fremtidige Gerning ved at hjælpe hende at vaske op, men de svarer hende med den dybeste Foragt: Vi er ikke Piger.

De unge Piger synes, det er underligt, at unge Mænd taler saa foragteligt om gamle Kvinder, da deres egen Moder er gammel, og de kan ikke begribe, hvad latterligt der er ved en gammel Jomfru, der ofte gør alt for at glæde de unge.

Unge Piger kan ikke forstaa, hvorfor de ikke kan gaa alene hjem om Aftenen, men at deres lille Broder paa 10 Aar skal komme og hente dem.

De kan heller ikke fatte, hvorfor unge Piger skal have mindre Løn end de unge Mænd, naar de gør Arbejdet lige saa godt som de; de undrer sig derved, som de i deres Barndom undrede sig over, at deres Moder aldrig fik Penge for sit Arbejde, men maatte bede Fader om hver Øre, skønt hun arbejdede fra den tidlige Morgen til den sildige Aften!

Unge Piger undrer sig over, at der er mandlige Inspektører over Haandarbejdet i Skolerne, da disse Inspektører jo slet ikke selv kan sy.

Unge Piger tænker, det er mærkeligt, at Mænd ikke kan holde korte Taler paa politiske Møder og altid bruger største Delen af Tiden til at skælde ud paa dem, som ikke er til Stede.

Ja, der gaar mange underlige Tanker gennem saadanne smaa Pige hjerner. — Min lille Pige siger, hun vilde gerne se Faders Ansigt, hvis Broder Hans dækkede Middagsbordet, og hun blev siddende at skrive sin Stil færdig.

Mennesket.

(„Sundhedsbladet“.)

(Fortsat.)

Hjernen, der omslutes af Hjerne-kassen, og indenfor denne omgives af *Senehinden* og flere finere Hinder, modtager Indtrykkene fra Yderverdenen gennem *Nervernes* beundringsværdige Telegrafsystem, hvis fine Traade forgrene sig gennem hele Legemet og dels som trofaste Meddelere bringe Under-